

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności rozporządzenia Komisji (WE) nr 147/2007 z dnia 15 lutego 2007 r. dostosowującego określone kwoty połowowe od 2007 r. do 2012 r. na mocy art. 23 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa (Dz.U. L 46, str. 10)

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje oddalona jako niedopuszczalna.
- 2) Skarżący, *Atlantic Dawn Ltd* i inni, pokrywają koszty własne i koszty poniesione przez Komisję.
- 3) Królestwo Hiszpanii pokrywa koszty własne.

(¹) Dz.U. C 170 z 21.7.2007.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 19 maja 2008 r. — *Transports Schiocchet — Excursions* przeciwko Komisji

(Sprawa T-220/07) (¹)

(Skarga o odszkodowanie — Termin przedawnienia — Artykuł 46 statutu Trybunału Sprawiedliwości — Niedopuszczalność)

(2008/C 183/43)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: *Transports Schiocchet — Excursions SARL* (Beuvillers, Francja) (przedstawiciel: D. Schönberger, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: J.-F. Pasquier i N. Yerrell, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie odszkodowania za szkodę jaką miałyby ponieść skarżąca w wyniku różnych niezgodnych z prawem działań zarzucanych instytucjom wspólnotowym.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.

- 2) *Transports Schiocchet — Excursions SARL* zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 199 z 25.8.2007.

Skarga wniesiona w dniu 3 stycznia 2008 r. — Europejska Agencja ds. Bezpieczeństwa na Morzu (EMSA) przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa T-4/08)

(2008/C 183/44)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Europejska Agencja ds. Bezpieczeństwa na Morzu (EMSA) (przedstawiciele: profesor E. Pache, i J. Menza, pełnomocnik)

Strona pozwana: Republika Portugalska

Żądania strony skarżącej

Europejska Agencja ds. Bezpieczeństwa na Morzu wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o wydanie, na podstawie art. 14 zdanie drugie porozumienia o siedzibie, wyroku, stwierdzającego, że:

- rząd portugalski jest związany postanowieniami porozumienia o siedzibie, które jest instrumentem prawa międzynarodowego publicznego z zakresu prawa wspólnotowego, i które nie może być zmodyfikowane lub zmienione jednostronnie przez Portugalię, w tym poprzez krajowe przepisy prawne;
- zgodnie z porozumieniem o siedzibie rząd portugalski jest zobowiązany do zapewnienia pracownikom Europejskiej Agencji ds. Bezpieczeństwa na Morzu oraz członkom ich rodzin prawa do przywozu z państwa ich ostatniego zamieszkania oraz z państwa, którego są obywatelami, bez opłat i bez zakazów i ograniczeń, w ramach pierwszego osiedlenia się, w terminie pięciu lat od czasu zatrudnienia ich przez Agencję i maksymalnie w dwóch przesyłkach, samochodów nabytych na warunkach rynku w danym kraju, oraz że ani obecne ani wcześniejsze stosowanie postanowień tego porozumienia o siedzibie przez właściwe portugalskie organy władzy nie jest zgodne z tym obowiązkiem;

w szczególności, że rząd portugalski jest zobowiązany do rejestracji na wnioski, w ramach specjalnego systemu opłat oraz bez zakazów lub ograniczeń pojazdów pracowników Agencji oraz ich rodzin, nabytych na warunkach rynku w państwie ich wcześniejszego zamieszkania lub w państwie, którego są obywatelami;

— zgodnie z porozumieniem o siedzibie rząd portugalski jest zobowiązany do zapewnienia tego, aby pracownicy Europejskiej Agencji ds. Bezpieczeństwa na Morzu i członkowie ich rodzin korzystali z tych samych przywilejów i immunitetów, zwolnień i udogodnień, co przyznane przez Portugalię członkom porównywalnych kategorii korpusów dyplomatycznych w Republice Portugalskiej, oraz że ani obecne ani wcześniejsze stosowanie postanowień porozumienia o siedzibie przez właściwe portugalskie organy władzy nie jest zgodne z tym obowiązkiem;

w szczególności, że rząd portugalski jest zobowiązany do stosowania postanowień obowiązujących do lipca 2007 r. dotyczących rejestracji i opodatkowania samochodów pracowników korpusu dyplomatycznego do pracowników Europejskiej Agencji ds. Bezpieczeństwa na Morzu, którzy podjęli pracę przed tą datą, oraz do członków ich rodzin;

że rząd portugalski jest zobowiązany do stosowania zasad i postanowień obowiązujących do lipca 2007 r. dotyczących rejestracji i opodatkowania pojazdów pracowników korpusu dyplomatycznego we wszystkich innych przypadkach;

że rząd portugalski jest zobowiązany do zapewnienia, że członkowie personelu pracowniczego Europejskiej Agencji ds. Bezpieczeństwa na Morzu i członkowie ich rodzin, faktycznie posiadają takie przywileje i immunitety, zwolnienia i udogodnienia, jakie Portugalia przyznała członkom porównywalnej kategorii korpusu dyplomatycznego w Republice Portugalskiej oraz że ani w obecnej ani we wcześniejszej praktyce portugalskie organy władzy nie rozpatrywały wniosków o rejestrację złożonych przez członków Europejskiej Agencji ds. Bezpieczeństwa na Morzu i członków ich rodzin, sprzecznie z tym obowiązkiem;

— postanowienia porozumienia o siedzibie powinny być interpretowane i stosowane, w taki sposób, aby członkowie personelu pracowniczego Europejskiej Agencji Morskiej i członkowie ich rodzin korzystali przynajmniej z takich samych praw, co wszyscy obywatele Unii Europejskiej przenoszący miejsce zamieszkania do Portugalii, w odniesieniu do wprowadzenia używanych samochodów na terytorium Portugalii;

— na podstawie porozumienia o siedzibie za rozsądny termin na rozpatrzenie wniosków pracowników Europejskiej Agencji ds. Bezpieczeństwa na Morzu i członków ich rodzin o rejestrację należy uznać okres nie dłuższy niż dwa miesiące; oraz

— na podstawie art. 87(2) regulaminu Sądu Pierwszej Instancji wnosi o obciążenie Republiki Portugalskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Europejska Agencja ds. Bezpieczeństwa na Morzu (zwana dalej „EMSA” lub „agencją” została ustanowiona przez rozporządzenie (WE) nr 1406/2002⁽¹⁾, a jej siedziba znajduje się w Lizbonie. W dniu 28 lipca 2004 r. został podpisany protokół pomiędzy Portugalią a Europejską Agencją ds. Bezpieczeństwa na Morzu (zwany dalej „protokołem”).⁽²⁾ Protokół obejmuje stosunki pomiędzy EMSA a Portugalią, jako państwem przyjmującym i mającym zastosowanie do Agencji oraz jej pracowników.

Skarżąca podnosi, że portugalski rząd zaproponował bez wcześniejszego wniosku lub sugestii ze strony EMSA zawarcie rzeczowego porozumienia o siedzibie ustanawiającego szereg przywilejów i immunitetów, zwolnień i udogodnień dla Agencji i jej pracowników, odzwierciedlającego w znacznym stopniu postanowienia Protokołu w sprawie Przywilejów i Immunitetów Wspólnot Europejskich (zwanego dalej „protokołem”), a ponadto ustanawiającego dodatkowe udogodnienia. Podnosi również, że zaproponowany tekst porozumienia o siedzibie był podobny do tekstu porozumienia o siedzibie zawartego pomiędzy Portugalią a Europejskim Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii (zwanego dalej „EMCDDA”) z dnia 26 czerwca 1996 r., w szczególności w zakresie dotyczącym rejestracji pojazdów.

We wrześniu 2005 r. została utworzona grupa robocza złożona, z jednej strony z przedstawicieli rządu portugalskiego, oraz z drugiej strony z przedstawicieli EMSA i EMCDDA, w celu sporządzenia szczegółowego projektu przepisów administracyjnych koniecznych dla implementacji obydwu porozumień o siedzibie oraz protokołów.

Skarżąca twierdzi, że administracja portugalska nie rozpatrując wniosków o rejestrację pojazdów przedłożonych przez pracowników EMSA uchybiła zobowiązaniom wynikającym z porozumienia o siedzibie, wyjaśniającemu zobowiązania wynikające z protokołu mającego zastosowanie do EMSA na podstawie art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1406/2002. Skarżąca twierdzi ponadto, że portugalskie organy władzy nie stosują właściwego obowiązującego prawa portugalskiego w odniesieniu do pracowników EMSA i członków ich rodzin, podczas gdy czynią to w stosunku do EMCDDA i misji dyplomatycznych. Zdaniem skarżącej, takie zachowanie spowodowało poważne przeszkody w funkcjonowaniu EMSA, ponieważ samochody nabywane w uzasadnionym oczekiwaniu, iż zostaną zastosowane istniejące przepisy, pozostały niezarejestrowane. Ponadto samochody sprowadzone z miejsca wcześniejszego zamieszkania lub z państwa obywatelstwa członków personelu pracowniczego pozostały z numerami rejestracyjnymi państw członkowskich wcześniejszego miejsca zamieszkania, pomimo prawa tego państwa dotyczącego obowiązku zarejestrowania. Podsumowując, skarżąca twierdzi, że decyzja portugalskich organów władzy o nierozpatrywaniu wniosków o rejestrację samochodów spowodowała szereg poważnych prawnych i administracyjnych trudności dla członków personelu pracowniczego, którzy nie mieli innego wyjścia jak prowadzić samochód naruszeniem obowiązków dotyczących rejestracji, ubezpieczenia i kontroli technicznej.

Jeżeli chodzi o jurysdykcję Trybunału, to w dalszej części skargi podniesiono, że zgodnie z art. 8 ust. 2 rozporządzenia WE nr 1406/2002 Trybunał Sprawiedliwości jest właściwy do orzekania na podstawie klauzuli arbitrażowej zamieszczonych w umowach zawartych przez EMSA oraz, że zgodnie z art. 14 porozumienia o siedzibie, spory dotyczące stosowania tego porozumienia będą rozpatrywane przez grupę ad hoc złożoną z czterech członków. Jeżeli spór nie zostanie rozwiązany w ten sposób, podlegać on będzie rozstrzygnięciu Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich.

Zdaniem skarżącej, ponieważ postępowanie w sprawie rozstrzygnięcia sporu na podstawie art. 14 porozumienia o siedzibie okazało się bezowocne, to Trybunał Sprawiedliwości jest właściwy do orzekania w sprawie interpretacji porozumienia o siedzibie, na podstawie art. 238 WE, zgodnie z którym

Trybunał Sprawiedliwości jest właściwy do orzekania na podstawie klauzuli arbitrażowej zamieszczonej w umowie zawartej przez Wspólnotę lub w jej imieniu, na podstawie art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1406/2002, zgodnie z którym Agencja jest częścią Wspólnoty, oraz na podstawie art. 225 WE, zgodnie z którym Sąd Pierwszej Instancji jest właściwy do rozstrzygnięcia w pierwszej instancji spraw wniesionych na podstawie art. 238 WE.

Skarżąca podnosi również, że zmierza do tego, aby Trybunał potwierdził, iż porozumienie o siedzibie jest instrumentem międzynarodowego prawa publicznego z zakresu prawa wspólnotowego i wiąże portugalskie organy władzy, a także że nie może ono być jednostronnie zmieniane. Ponadto wnosi ona o orzeczenie, iż nierozpatrywanie wniosków o rejestrację pojazdów silnikowych jej personelu pracowniczego jest sprzeczne z postanowieniami protokołu oraz że portugalskie organy władzy są zobowiązane do implementacji właściwych przepisów protokołu w rozsądnym terminie. Wreszcie, skarżąca twierdzi, iż porozumienie o siedzibie nie powinno być interpretowane w ten sposób, iż personel pracowniczy EMSA nie posiada przynajmniej tych samych praw, w zakresie rejestracji pojazdów, co każdy obywatel UE przenoszący swoje miejsce zamieszkania do Portugalii.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1406/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2002 r. ustanawiające Europejską Agencję ds. Bezpieczeństwa na Morzu (Dz.U. 2002 L 208, str. 1).

⁽²⁾ Opublikowany w portugalskim Dzienniku Urzędowym nr 224 z dnia 22.9.2004, str. 6073, dostępny na oficjalnej stronie EMSA: [http://www.emsa.eu.int/Docs/legis/protocol %20pt %20government %20and %20emsa.pdf](http://www.emsa.eu.int/Docs/legis/protocol%20pt%20government%20and%20emsa.pdf)

Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 21 lutego 2008 r. w sprawie F-31/07, Putterie-De-Beukelaer przeciwko Komisji, wniesione w dniu 5 maja 2008 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-160/08 P)

(2008/C 183/45)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: C. Berardis-Kayser i K. Herrmann, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Françoise Putterie-De-Beukelaer (Bruksela, Belgia)

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie zaskarżonego wyroku
- przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez SSP
- orzeczenie, że rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów postępowania nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszym odwołaniu Komisja wnosi o uchylenie wyroku Sądu ds. Służby Publicznej (SSP) z dnia 21 lutego 2008 r. w sprawie F-31/07, Putterie-De-Beukelaer przeciwko Komisji, którym SSP stwierdził nieważność sprawozdania z przebiegu kariery zawodowej F. Putterie-De-Beukelaer za okres od dnia 1 stycznia 2005 r. do dnia 31 grudnia 2005 r. w zakresie w jakim nie uznano w nim jej potencjalnej zdolności do wykonywania obowiązków należących do kategorii B*.

Na poparcie odwołania Komisja podnosi jedyny zarzut, dotyczący po pierwsze naruszenia przez SSP zasad odnoszących się do zakresu kontroli dokonywanej z urzędu przez sąd wspólnotowy, a po drugie naruszenie zakazu orzekania ultra petita.

Komisja uważa, że SSP nie miał prawa rozpoznawania z urzędu zarzutu dotyczącego materialnej zgodności z prawem zaskarżonego aktu, który to zarzut dotyczył nieprzestrzegania zakresów stosowania odpowiednio art. 43 regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich oraz art. 10 ust. 3 załącznika XIII do tego regulaminu, ponieważ zarzuty materialne nie są bezwzględnie przeszkodami procesowymi.

Tytułem subsydiarnym Komisja podnosi, że ponieważ możliwy jest pogląd, iż pkt 75 i 76 zaskarżonego wyroku można wyodrębnić z zarzutu dotyczącego materialnej zgodności z prawem zaskarżonego aktu i zakwalifikować jako oddzielny zarzut dotyczący braku kompetencji autora zaskarżonego aktu, SSP naruszył jej zdaniem prawo Komisji do obrony, ponieważ nie została ona w tej kwestii wysłuchana zgodnie z art. 77 regulaminu SSP.

Skarga wniesiona w dniu 6 maja 2008 r. — Ivanov przeciwko Komisji

(Sprawa T-166/08)

(2008/C 183/46)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Vladimir Ivanov (Boulogne Billancourt, Francja) (przedstawiciel: adwokat F. Rollinger)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich